

תת"ע 4342/09/13 - מדינת ישראל נגד מלכה חן גרינברג

11 פברואר 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 4342-09-13 מדינת ישראל נ' גרינברג

בפני כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי
המאשימה
נגד
הנאשמת
מלכה חן גרינברג
מדינת ישראל

נוכחים: ב"כ המאשימה - עו"ד לילך קמינסקי

הנאשמת בעצמה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

- נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של אי-ציות לרמזור אדום בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1981.
- עפ"י הנטען בדו"ח (ת/1), שהפך לכתב אישום לאחר שהנאשמת ביקשה להישפט, בתאריך 6.3.12 שעה 19:25 לערך, נהגה הנאשמת ברכב מ.ר. 65-089-14 בכביש 4 מדרום לצפון, ובהגיעה לצומת השרון לפני ימינה, המשיכה בנסיעתה בניגוד לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתה.
- תגובת הנאשמת, כפי שנרשמה בדו"ח, הייתה: "נכנסתי לצומת כשהאור הצהוב ברמזור הבהב. אני לא חציתי את הרמזור באור אדום".
- בהקראה, שהתקיימה ביום 6.10.13, כפרה הנאשמת בעובדות כתב האישום וטענה, כי לא יתכן שתיכנס לצומת באור אדום.

4. בישיבת ההוכחות העידו מטעם המאשימה המתנדבים חיים ישורון (עת/1) ועומר וקסלר (עת/2). מטעם ההגנה העידה הנאשמת.

5. פרשת תביעה

בעדותו, חזר עת/1 על האמור בדו"ח והעיד, כי בהיותו בפיקוח תנועה עמד עם הניידת במפרץ חנייה של אוטובוסים בצומת השרון, כשהוא רואה בברור את שני הרמזורים לפניו ימינה הנמצאים במקום, גם הקרוב וגם המרוחק יותר. הוא הבחין בנאשמת מתקרבת ברכבה לצומת ופונה ימינה לכיוון כפר יונה, כאשר ברמזור בכיוון נסיעתה דלק אור אדום.

העד שלל את גירסת הנאשמת, כפי שנרשמה בתגובתה בדו"ח והעיד, כי אם הנאשמת הייתה נכנסת לצומת ברמזור צהוב, או אפילו אם היה לו צל של ספק שכך היה, לא היה רושם את הדו"ח.

העד נחקר בחקירה נגדית וגרסתו לא הופרכה.

עת/2, ישב אף הוא בניידת המשטרה וכתב מזכר אודות האירוע (ת/2). בעדותו חזר על הרשום במזכר, והעיד כי הנאשמת, שנהגה ברכב מסוג פוקוס, חצתה את קו הצומת באור אדום מלא וכי שמר על קשר עין רצוף עם הרכב עד עצירתו. הוא ציין, כי רכב שנסע לפני הנאשמת מסוג אופל, חצה את הצומת ברמזור אדום והנאשמת נכנסה לצומת אחריו באור אדום.

בחקירתו הנגדית, העד חזר והדגיש, כי אין ספק שרכב הנאשמת ולא רכב אחר, הוא זה שחצה את הצומת באור אדום, וציין כי לאורך כל האירוע נשמר קשר עין עם רכב הנאשמת עד שנעצרה על ידם. העד ציין, כי למרות שמדובר בשעות הערב, הצומת היה מואר והראות טובה. באשר למקום העצירה העיד, כי אינו זוכר אם עצרו את רכב הנאשמת מיד לאחר שחצתה הצומת או במרחק של 50 מ' משם.

6. פרשת הגנה

הנאשמת שבחרה להעיד, סיפרה בעדותה, כי נכנסה לצומת כשדלק ברמזור אור ירוק, או לכל היותר אור צהוב, אך לא באור אדום. עוד ציינה, כי הינה נהגת זהירה ואין בעברה עבירות מסוג זה.

בחקירתה הנגדית שללה הנאשמת את הרשום ב"דברי הנהג" בדו"ח ת/1 וטענה, כי לא ייתכן שאמרה שעברה בצהוב מהבהב אולי התכוונה ירוק מהבהב. כמו כן, הנאשמת לא שללה את האפשרות שמהמקום בו עמדו השוטרים ניתן היה לראות בברור את הרמזור.

7. הדין

המחלוקת בין הצדדים הינה האם הנאשמת עברה את קו העצירה ונכנסה לצומת בשעה שברמזור בכיוון נסיעתה דלק

אור אדום, אם לאו.

לאחר ששמעתי את העדים, שקלתי דבריהם והתרשמתי מעדותם בבית המשפט, מצאתי שעובדות כתב האישום הוכחו בפניי מעל לכל ספק סביר והנאשמת אכן ביצעה את המיוחס לה בכתב האישום.

עדי התביעה עשו עליי רושם מהימן ולא ראיתי סיבה לפקפק בעדותם. העדים, שהינם מתנדבים במשטרה, ישבו בניידת שעמדה בצד הדרך לצורך אכיפה. עת/1 העיד, כי הבחין ברכב הנאשמת חוצה את קו העצירה כשברמזור בכיוון נסיעתה דלק אור אדום וכי שמר על קשר עין עם רכב הנאשמת עד עצירתו. עת/2 חיזק את גירסתו של עת/1, בכך שהעיד, שדלק ברמזור אור אדום בעת שהנאשמת נכנסה לצומת וכן כי מדובר ברכב הנאשמת דווקא, שכן שמר על קשר עין רצוף עמו עד לעצירתו. שניהם העידו, כי לאחר שהבחינו בנאשמת מבצעת את העבירה, הם מצאו לנכון לנסוע כברת דרך אחרי הנאשמת ולעצור את רכבה. עובדה זו, מאמתת את גרסתם ומחזקת את האמון שמצאתי לנכון לתת לדבריהם.

זאת ועוד, הנאשמת לא הבחינה בשוטרים בצומת אלא רק כשהורו לה לעצור, כך שטענתה, כי ממקום עמידתם לא היו יכולים להבחין בה אינה מבוססת. גרסתם העקבית והקוהרנטית של העדים לא הותירה ספק, כי ממקום הימצאותם יכלו הם לראות בברור את הרמזורים וכן יכלו הם להבחין ברכבים המגיעים לצומת. אומנם מדובר באירוע שהתרחש בשעות הערב, אך כאמור רכב הנאשמת זוהה על ידם ונשמר קשר עין רציף עד רגע העצירה, ואין חולק, כי תאורת הרמזורים נראית בברור לאורך כל שעות היממה.

לאור האמור לעיל, אני נותנת אמון בעדותם של עדי התביעה וקובעת כמימצא עובדתי כי בעת שהנאשמת חתה את קו העצירה דלק ברמזור בכיוון נסיעתה אור אדום.

8. מכל הנימוקים לעיל, אני סבורה כי המאשימה הוכיחה את אשמתה של הנאשמת למעלה מספק סביר ולפיכך אני מרשיעה את הנאשמת בעבירה של אי-ציות לרמזור אדום בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות תעבורה התשכ"א-1961.

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ד, 11/02/2014 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 3

הנאשמת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בביצוע העבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

המדובר בעבירה של אי ציות לרמזור אדום שדלק בכיוון נסיעתה של הנאשמת. למרבה המזל לא נגרמה כתוצאה מכך תאונת דרכים.

לזכותה של הנאשמת עברה, שהינו ללא רבב משך 10 שנים לפחות. לפיכך, יש לקוות כי מדובר במעידה חד פעמית אשר לא תישנה ועל כן לא אמצה הדין עם הנאשמת והנני גוזרת עליה תשלום קנס בסך ₪ 1,000 או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 10/4/14.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי מחוז מרכז.

**ניתנה והודעה היום י"א אדר
תשע"ד, 11/02/2014 במעמד
הנוכחים.
לאה שלזינגר שמאי, שופטת**